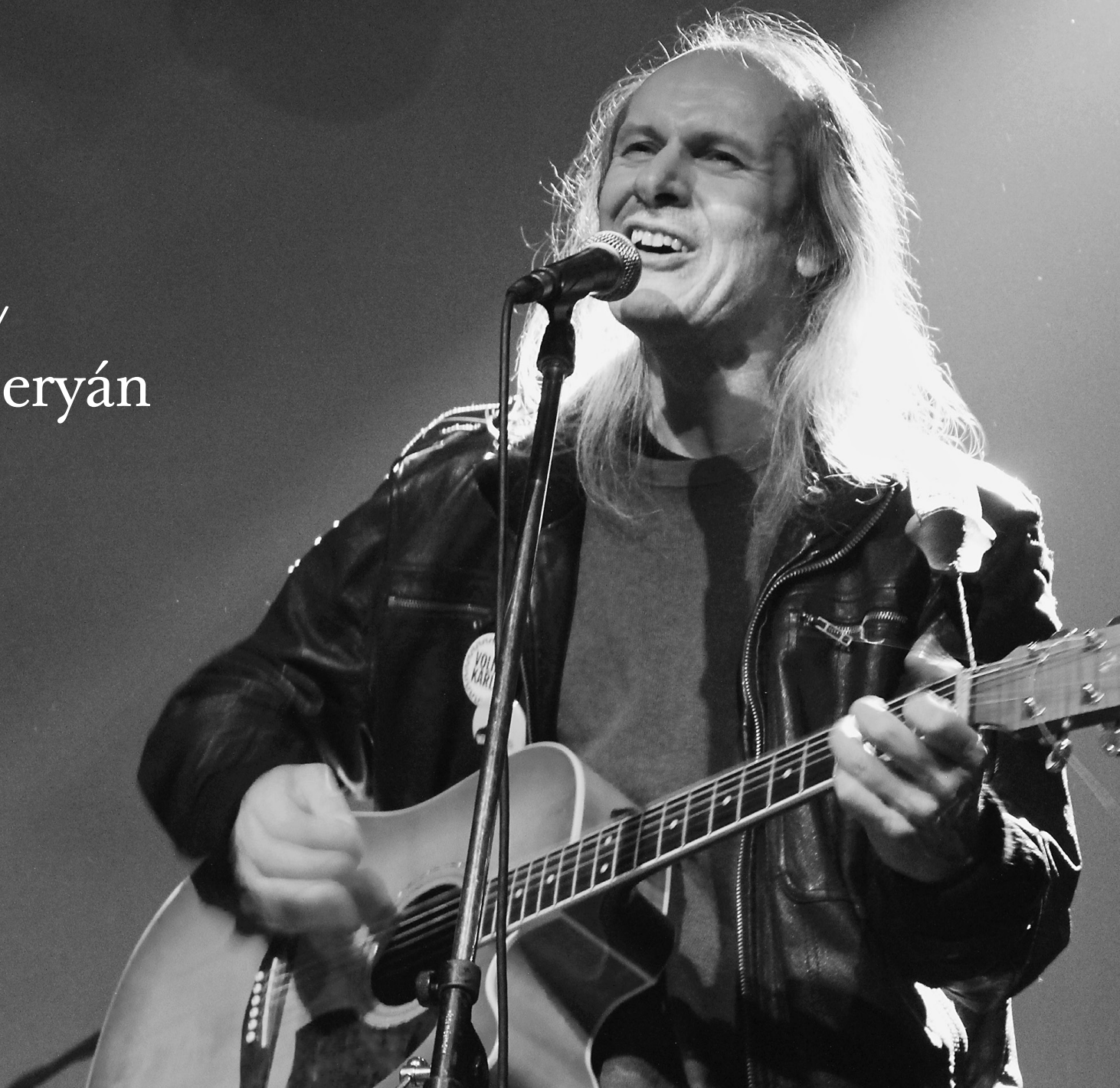
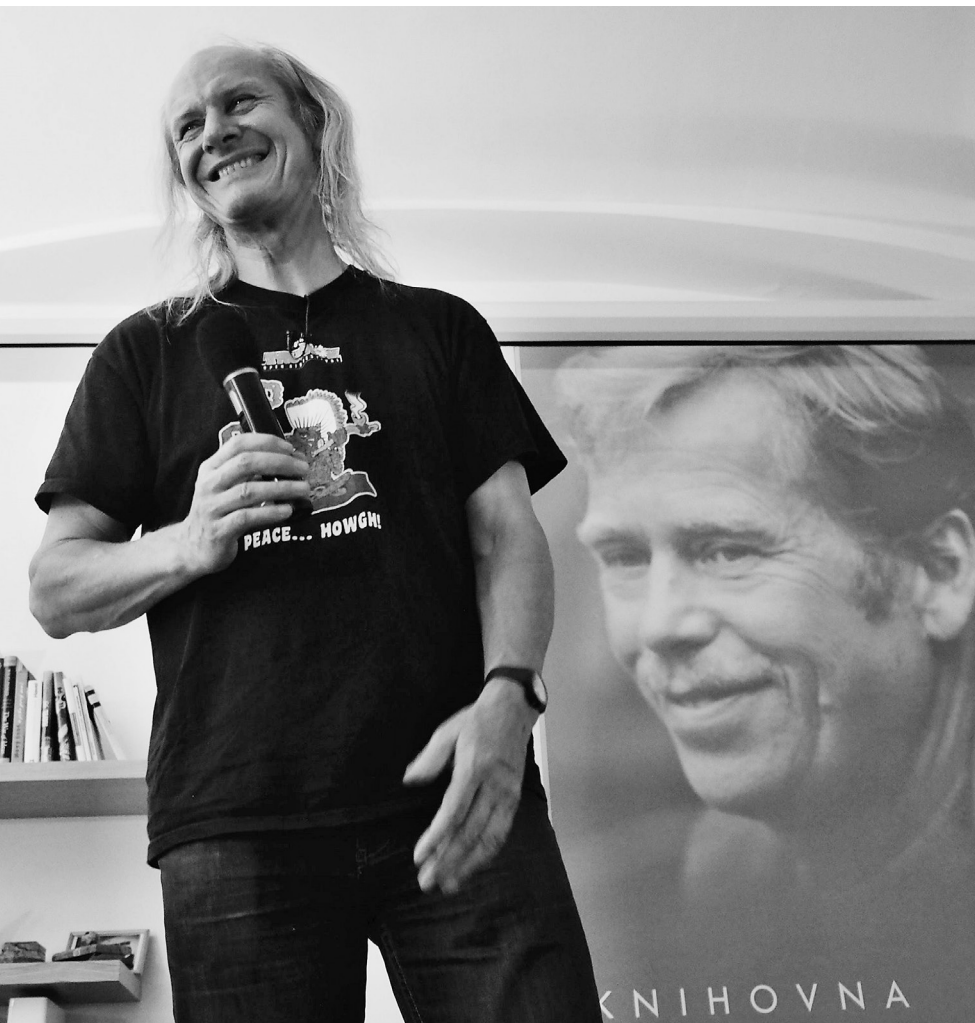

Josef Beránek /
Ladislav Heryán
**U BOŽÍHO
MLÝNA**

Vyšehrad

Během besedy v Knihovně Václava Havla v Praze, 2016

ÚVODEM

Do chvíle, než jsem se s Láďou kdysi na Magorově Vydří seznámil, jsem neměl tušení o existenci nějakých salesiánů. Tenkrát jsem prostě uvítal, že udělá pro androše, unavené po několika-denním tahu, mši. Mše měla neočekávaný úspěch, a tak jsme pokračovali v té tradici i o Velikonocích nebo na Nový rok.

Navštěvovali jsme se, setkávali se na různých kulturních akcích, Láďa pokřtil mou ženu Šárku a oddal několik mých nejbližších přátel. Zkrátka přes svůj nabitý kalendář a na úkor odpočinku nikdy neřekl ne! Stali jsme se přáteli. Vzpomínám na Láďovu toleranci, když mu vinou Magorova bloudění v lesích okolo Vydří při hledání hub hrozilo, že zmešká nějaký důležitý termín. Slušně se pokusil Magora upozornit, že už měl být dávno někde jinde. Magor na něj vyjel, že takhle rozzuřeného flandáka nepamatuje. Jednou jsem se osmělil vždy usměvavého Ládi zeptat, co ho nejvíc vytočilo, a jestli se taky dovede někdy naštvat. Po kratší přestávce z něj vylezlo, že ho jednou nepřítetně rozčílilo, když někdo dělal bordel u popelnic, nebo plýtvat s potravinami, už přesně nevím. Ptal jsem se ho, jak zareagoval. Prý „že už to nemají dělat...“ Tak to je náš pohodář Láďa. Já jsem ho opravdu vytočeného ještě nezažil!

Největší obdiv k Láďovi ale chovám kvůli jeho podílu na organizování pohřbu našeho společného přítele Martina Jirouse.

Do kostelů chodíme každý z jiných důvodů. Já tam chodím obdivovat architektonické a výtvarné umění, Láďa plnit

své duchovní poslání. Já nejsem schopnej pochopit ani vzkříšení Krista, ani panenství Panny Marie, ani to, jak zpívá Sváta Karásek, „když chce někdo na tobě sako, dej mu i kabát“, nebo „milujte své nepřátele...“

Bůh je velkorysý, všechny nás miluje, nevdává mu jakékoli hříchy/svinstva nacismu, komunismu..? Bůh miluje lidi takové, jací jsou, za všech okolností? Kdysi jsem si do jedné „pánbičkářské“ knihy udělal poznámku: „Jestliže existuje Bůh a dohlíží nad svinstvem, které my lidé děláme, a ON nás toleruje a miluje, určitě má na hodně věcí odlišný názor než já.“

Podle mne nás zkrátka víra v Boha může uchvátit, ale i zaslepit. Víím, že těžko najde víru ten, kdo ji nehledá, ale já na existenci Boha (třeba v Osvětími) dosud uspokojivou odpověď nedostal.

I když trvám na tom, že to „člověk stvořil Boha, a zbývá dokázat opak“, vnitřně bojuji sám se sebou, obzvlášt v těžkých chvílích, že kde není Bůh, může se všechno. Pamatuji si, jak mě v kriminále držely nad vodou písničky Sváti Karáska a souhlasil jsem s tím, že my můžeme třídit brambory, ale nás si po žních přebere Bůh...

Sám se s těmito rozpory nedokážu vypořádat a VĚŘÍM, že tento knižní rozhovor s Láďou bude přínosem k lepšímu pochopení pro nás nevěřící Tomáše.

Tolerantní ateista Skalák